

რედაქცია: სოლოლოკზე, სერ-გიევს ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლ-ში, № 8.

კანტორა რედაქციისა: სერ-გიევს ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლ-ებში, № 8.

ხელის-მოწერა მიიღება კანტორაში. ბარეზე მცხოვრებთათვის: ВЪ Типографіи. Въ редакцію газ. „Дროзба“.

გაზეთის ფასი: თვეში — 3 მან., ნახევარ წლისა — 4 მან. და 50 კაპ., ოთხის თვის — 3 მან.

ყოველ დღე ორშაბათს ვარდა

დროზბა

ცალკე ნომერი ღირს შაშრატი

ვანცხაღება: მიიღება ქართულს, რუსულს, სომხურს და სხვა ენებში.

ფასი ვანცხაღებში: დიდხანს-ებით ასოზე—1 კაპ., ასო-მთავრულით სტრიქონზე—8 კაპ., ჩვეულებრივის ცი-ცეროთი—5 კაპ.; პატარათი—4 კაპ.

რედაქციას უფლება აქვს გა-ასწოროს და შეამოკლოს დასაბეჭდათ გამოგზავნილი სტატიები. დაუბეჭდუ-ლი სტატიები ავტორს არ დაუბრუნ-დება.

ტელეგრაფები ნახმ უკანასკნელ გვერდზე

ხელის-მოწერა გაზეთს

„დროზბაზე“

ფასი ნახმარი წლის გაზეთისა (პირველ ივლისიდან პირველ იანვრამდინ 1879 წლისა) 4 მან. და 50 კაპიეკი. პირველი აგვისტოდამ წლის დამლევამდინ—4 მან.

ხელის-მოწერა მიიღება: თფილის-ში, (სერგიევს ქუჩაზე, ივ. ამირალოვის სახლ-ებში, № 8). ძალაქს გარეშე მცხო-ვრებთათვის ადრესი: ВЪ Типографіи. Въ редакцію газеты „Дროзба“.

საქართველო

დღიური

****** გაზეთს „ქავკაში“ დაბეჭდილია შემდეგი ამბავი 9 აგვისტოს გამოგზავნილი ხუტ-შხნიდამ:

„მოგვიანდა დრო ბათუმში შესვლისა, რომელსაც ამდენი ხანია მოველოდით.“

„ჩვენი თვალის წინ ცარიელდება ოსმალების სინის-ძირის ბანაკი. ავთამყოფები ტრაპიზონში გადაიყვანეს; აგრეთვე მძიმე იარაღები (ზარბაზნები). ბუშინ არტილერია და ქვევითი ჯარები წავიდნენ. ჩურუქ-სუში (შობულეთში) მხოლოდ ორი როტა ნიზამი არის დარჩენილი.“

„ჩვენი ატრიალი ჯარ კიდევ ხუტ-შხანზედ არის დაბანაკებული.“

„ახირებული შემთხვევა მოხდა, როდესაც ზაქათაღის პოლკმა ჩურუქ-სუსაკენ გაიწია: შობულეთელმა ეგონათ, რომ რუსები ღამით დაეცვიან იმათ თავს და თოფ-იარაღს მოჰკიდეს ხელი. შობულეთის ყაიმაკამს (უფზდის უფროსს) სულეიმან-ბეის უნდოდა ამით ესარგებ-

ლნა, წაერთმია ხალხისთვის იარაღი, და გარს შემოარტყა ჯარი შობულეთს. მაგრამ მხნე ქობულეთელებმა გააპეს ეს ჯარი და 300 დაიარაღებული კაცი გაიქცნენ.“

„ამ ორის დღის წინათ ღერვიშ-ფაშამ მოიხმო ბათუმში მამასახლისები იმ სოფლებისა, რომელნიც ჩვენ უნდა შემოგვიერთდნენ, და გამოუცხადა იმათ, რომ რუსეთს დარჩითო დავისაც გასურთ, შეგიძლიანთ წამოხვიდეთ ჩვენთან ოსმალეთშიო; თუ რამ წინააღმდეგობა გაუწიეთ რუსეთს, ამ საქმეში მე არ გავერვიო.“

„იმავე დღეს ჩვენს ბანაკში ხუტ-შხანში მოვიდნენ დეპუტატები, რომელნიც მდ. ქონტრიშის გაღმა მცხოვრებლებს 4,000 კაცს გამოგზავნათ და რომელნიც თხოულობდნენ, რომ თქვენ ქვეშევრდომათ მიგვიღეთო. სამწუხაროთ, დღემდინ სხვა ადგილებიდან არ მოსულან დეპუტაციები და ისმის, რომ ბევრი შობულეთელები აპირებენ თავიანთ სამშობლოს მიტოვებას და ოსმალეთში გადასახლებასაო. ახლა ისინი თავიანთ საქონელსა და სხვა ყველაფერს ჰყიდიან. ძვირა არ გაფა, რომ მთელი მაზრა გადასახლდება.“

„მაგრამ ისეთებიც არიან, რომელნიც ჩვენ წინააღმდეგობის გაწევას გვიპირებენ. ამბობენ, რომ ჩაქველები თოფ-იარაღით დახვედრას გვიპირებენ. ტალახზე სიჩუმეა და ეს სიჩუმე ხეირიანს არას მოასწავებს. ძველი სათქმელია—ყველა ამისაგან რა გამოვა.“

„მაგრამ რაც უნდა იყოს, ჩვენი ატრიალი სინარულით მიდის წინ და, უმცველია, რომ რაც უნდა დაბრკოლდეს დაგვხედეს წინ, ახლა კი ჩაუალოთ ბათუმში.“

****** გაზეთის „ოზზორის“ კვირის ნომერში, ფელტონში, სხვათა შორის მოხსენებულია, რომ „ქვეყნის გაჩენიდან სვანეთში არცერთი დაბეჭდილი თაბახი არ გაგზავნილა.“ სამეგრელოში, გარდა ორი-სამი ჩინოვნიკისა კაცი არ აწერს არც ადგილობრივ და არც სატახტო ქალა-

ქების გაზეთებსაო. არც ძახეთს უყვარს, როგორც სჩანს, გაზეთების კითხვაო, სილნალის უფედში, მაგალითად, მხოლოდ თითო ეგზემპლიარი მიდის „მმართველობის მოამბისა“ და „ქავკაშისა“ და ხუთიოდ ეგზემპლიარი ადგილობრივი გაზეთებისაო.“

რასაკვირველია, მცხოვრებლების რიცხვის და-გვარად, ყველა ამ ადგილებში ძალიან ნაკლებად მიდის გაზეთები; მაგრამ არც ისე დამცირება შეიძლება, როგორც ვაზ. „ოზზორი“ სჩადის.

თუმცა ავტორი ამბობს, რომ ეს ცნობები ფოჩტის უწყებამ გადმოგვცაო, მაგრამ დარწმუნებული ვართ, რომ იმას ამ უწყებაში არ შეუხედნია, თორემ ცხადათ დაინახავდა, რომ ის სცდება.“

ჩვენ არ ვიცით სხვა გაზეთების ხელის-მომწერთა რიცხვი ამ ადგილებში, მაგრამ რაც შეეხება „დროზბას“, შეუძლიან მივიდეს ავტორი ფოჩტაში, ნახოს იქ იმის „ნაკლანოი“—თუ სად რამდენი იგზავნება, და შეეკველია, შეიტყობს, რომ წელს ეს გაზეთი მიდის:

სამეგრელოში: ახალ-სენაკში—12 ეგზ., სამტრედიიაში, ოზორში და შოთში რომელნიც მომეტებულ ნაწილად მეგრელებით არიან დასახლებულნი—38 ეგზ., ზუგდიდში—5 ეგზ.“

ძახეთში „დროზბა“ მიდის: თელავში—22 ეგზ., სილნალში—16 ეგზ., მაზიანში—1, მუკუხანში—4 და სხ.

მიუმატეთ ახლა ამას „თფილისის მოამბის“, „ქავკაშის“, თვითონ „ოზზორის“ და „ივერიის“ ეგზემპლიარები და გამოვა, რომ სხვებულს ადგილებში თითო-ოროლა ეგზემპლიარზე მეტი მიდის.“

სვანეთში კი მართლა, „დროზბა“ მხოლოდ ორი წლის განმავლობაში მიდიოდა ორი თუ სამი ეგზ., და ახლა აღარც ის მიდის.“

****** მადლობა ღმერთს, ამ უკანასკნელი სამი დღის განმავლობაში წვიმები გვაღირსა ზეცამ და ცოტა აფრილდა. ახლა ისე გრილა ქალაქში, რომ კაცს სულის მოთქმა მაინც თავისუფლად შეუძლიან.“

* * „დროებაში“, დღიურში, იყო წინათ მოყვანილი პატარა ამბავი იმის თაობაზედ, რომ ხონში დანიშნული იყო ტორგი ეკლესიის ნაცვლის თანამდებობაზედაო. ეს ამბავი ჩვენ შეცდომით მივაწერეთ ხონს; ის მომხდარა სოფ. ივან-ლადში, რომელიც ხონიდან ერთს ვერსზე მდებარეობს. თვითონ გარემოება კი ნამდვილად ისე მომხდარა, როგორც ვახეთში იყო აწერილი.

* * ჩვენ მივიღეთ მუთისილამ შემდეგი შენიშვნა:

„მუთისის იქით მდებარეობს ერთი პატარა სოფელი, რომელსაც სახელათ ჰქვიათ ჩიონი; მუთისიდან სულ 8 ვერსია იქამდინ. ამ სოფელში ოთხ ქურდს ამას წინათ მოეპარათ ერთი ცხენი და მუთისისკენ მიჰყავდათ.

„ამ დროს ვაიგო პატრონმა და შეატყობინა თავის მეზობლებსა; გამოეკიდნენ იმათ, შეუტრეს გზა ჩიონის პირზედ ჭერმის პირდაპირ. ქურდებმა გაქცევა ვეღარ მოახერხეს. მართი ქურდებთაგანი შეჯდა ცხენზე და უნდოდა ჩიონში გასულიყო და ისე გაპარულიყო. მაგრამ იმ ალაგას ძალიან ღრმა წყალი შეხვდა და დაიღრჩო ცხენიცა და ქურდიცა.

„დამღწვლი ცხენი ნახეს მეორე დღის ჩიონის ხიდთან, სადაც ახლაც გდია შეკმაზული შესამოწმებლათ. დამხვალთ ქურდი კი არა ჩანს!

„შერ ამხუდა არაფერი საქმე არა არის რა; მხოლოდ, როგორც ზევით მოგახსენეთ, ქურდები კი დაჭერილი არიან.“

წარილი ჩადატორთან

ძიავ ყარდაში ეფელუმი მეგაზეთვე!

შეიძლება, რომ ეს მეორე ჩემი წერილი მიიღოთ და ვახეთში ჩაწეროთ ადრე: რავეც სული გეწუხს, ისე გვეჩქარება; იგება დიდი კაცი წაიკითხავს და ყურადღებას შეიქცემს.

შარდაში ეფენდი ჩვენი შობულეთის ხალხი შეწუხებული არის იმიზედა, რომ ზოგიერთი მცხოვრები ახლა ემშვიდობება თავის ქვეყანას და იმიზედა რომა ჩვენ სილოცვლეს არა აქ სახელი, ჩვენი ხარი, ძროხა, ცხენი, საქმელი, პური გაუფუჭებულია და შიქვან.

ღერვიშ-თაშამ გამოგვიცხადა, რომ რუსეთის დარჩაო შობულეთი და ბათომიო, თქვენ წამოღითო ჩვენი ხარჯითო. მიდის ზოგიერთი პირები.

წამსვლელები უჩჩევენ დანარჩენს, წამოღითო; მაგრამ ზოგები ვერ მიდიან და ფიქრობენ, რომ ძიავ მიდის და ვიღან გვაქმევსო ჩვენო, ზოგი ლუთფრის (ჩინის კაცი) ვართო, ნიშანი (ორდენი) გვაქვსო, პეცია გვაქვსო, ახლა რა ვქნათო! აღუღლებული არიან.

მთხი კაცი ხეც-შენის კამანდირთან (პოლკონიკია) გაგზანეს, რამოდენის საქმის მოსალაპარაკებლად და მან მისწერა მის უფროსს. მნახოთ—რა პასუხი გამოვა ამისა.

ზარდა ჩივიან (ლაპარაკობენ) ქვეყანა, რომე გაგვიგონია, რომ ასი წელის წინეთ ჩვენი ბატონი თავდგირიძეს გარდა ბურიელი იყო და საქართველოსი დიდი ფაშაო. გამოგვიგზავნიდისო თავადს ლევან ბურიელს და ძმასა მისსო ბირგოლი ბურიელსო და ნუგეშინს გვეტყოდესო, რადგან ძველი ნაბატონევი არისო, ჩვენ დაუჯერებთო იმასო. ღებრ-

თმა ქნას უფროსათ შარგიოლო დაგვენიშნოდესო.

ძიავ მეგაზეთვე! 1876 წ. უწყებში მიგილიათ ჩემი თხოვნა და ვახეთში მიგზავნიოთ. მაღლობელი ვარ, ბატონო.

მსეც თქვენ შემისწორეთ, კარკი თქვენ დასძინეთ რაცხა და დამიბეჭდეთ.

ზამოვდივართ მსმალოსი ხელიდან. მნახოთ თქვენი მეზობლობა რავეია..

შობულეთი, 8 აგვისტოს.

ახმედ-ალა ძაიკაცისშვილი.

„დროების“ კორექსონდენცია

ახალ-სოფელი (ივერეთში), 8 აგვისტოს. მართს წინანდელს თქვენის „დროების“ №-ში დაბეჭდილი იყო ორიოდ სიტყვა მუთისიდან რკინის გზის გაყვანაზედ ს. ტყიბულამდის, (რაქის სამზღვარზედ), სადაც ქვა-ნახშირი ითხრება ნაქერალის კლდეში.

აქაზედ მინდა მოგახსენოთ ორიოდ სიტყვა: ამ გზის გაკლანვას დიდი ხანი რაც შეუდგენენ და ეს მეოთხე ადგილზედ ამ დღეებში ათავებენ პლანის მიყვანას ამ კლდის ნახშირზედ.

ამზობენ, რომ ეს უკანასკნელი გაკლანული გზა, რომელიც ს. ახალ-სოფელზედ გაივლის, უფრო მოხერხებული გზა იქნებაო, მაგრამ მაგარი ეს არის, რომ ამ სოფლის მცხოვრებლებს, როგორც პლანით სჩანს, ბევრს ზარალს მოგვიტანს იმით, რომ ზოგის სამოსახლოსთან ახლოს გაივლის, ზოგისას სამოსახლო ადგილებს, რომელზედაც დღე-დღეზედ დასახლებას აპირებდნენ, სჭრის და ზოგის საყანე ადგილებზედ გაივლის; ეს პირველი.

ფელტონი

ძართაველები და ლობიო

(დ. სასრული *)

ამისთანა ადამიანი როგორ დავადართო მერობიელ ხალხს? ეს უკანასკნელები არიან ზორცის მკამელნი, ამათთვის ლობიო ღმერთს არ გაუჩენია. მაგიერში შეხედეთ, როგორნი არიან. ძალუმნი, უშიშარნი, გული გამოზებრილი, სიციოცხლით სავსე თვალები უგავთ მათ მეზობელს ალბის არწივს.

მაი იმისი ბრალი, ვინც ამათ დამონავებას განიძრახავს: ეს კეთილი ხალხი ლომებათ გარდაიქცევა და გაგლეჯს მტერს, თუ შეხვდა.

თვისი ბუნებითი სიძრიელე შევიცარიამ, ამ პატარა სახელმწიფომ, ცხადთ აჩვენა ქვეყანას 1870 წელს, როდესაც

საფრანგეთსა და პრუსიას ბრძოლა ჰქონდათ. ლენერალს ბურბაკის თავის დამარცხებულის ჯარით უნდოდა შეეფარებინა თავი შვეიცარიის ქვეყანაში მათ დაუკითხავათ. რასაკვირველია, ეს მშიერი, დამარცხებული და მტრისაგან დევნილი 100 ათასი ჯარი კეთილს არ დააყრიდა შვეიცარიის ქვეყანას. მაშინ ეს პატარა, მაგრამ სულით ძლიერი და ამაყი, ხალხი ძრიელ აღელდა: დიდით-პატარამდინ ყველა ფეხზედ ადგა. ამათ არ ჰყავთ მუღამი ჯარი, როგორათაც სხვა სახელმწიფოებში არის, მაგრამ ყოველი შვეიცარიელი ნამდვილი გაწვრთნილი საღდათია, და როდესაც საქიროება მოითხოვს, ამათ შაუძლიანთ წარმოადგინონ მამულის დასაცველათ ისეთი ძალი, რომელიც შეიმავრებს 500 ათას მტრის ჯარს.

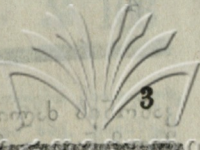
როდესაც საფრანგეთის ჯარი შესევას აპირებდა, შვეიცარიელები თითქმის სამა დღეში მოგროვდნენ, დადგნენ სამზღვარზედ მტრის დასახვედრათ, და, რა-

საკვირველია, თავის-თავს ისახელებდნენ, თუ რომ ბურბაკის გაეებდნა ძალის მოხმარება.

არ უნდა დაეფიწყოთ, რომ შვეიცარიელები დამოუკიდებლათ ცხოვრობენ და არცერთ ძლიერ სახელმწიფოს არ განუძრახავს მათი დაპყრობა. მართს დროს ესენი იბრძოდნენ მტერთან, ვიდრე უკანასკნელ კაცამდინ, სანამ თავისუფლება არ მოიპოვეს...

ასეთი ძლიერი ბუნებისა არიან. რატომ? მკითხამთ. მაშინჯეთ მათი ცხოვრება და პასუხს ეს მათივე ცხოვრება მოგიგებსო.

ეს მაგალითები ამისათვის მოვიყვანე, რომ ქართველმა გაიგოს, რომ წამ-და-უწყუმ ლობიოს ჭამა მას კეთილს არ დააყრის და არც დაუყრია. თუ მისთვის შერება ამას ქართველი, საბოლოოთ საქმე გავიკეთო, სცდება: თუ გული წმინდა არა აქვს კაცს, ლობიო მას არას უშველის..

მეორე ის, რომ ყველა მსხვილ-ფხვი და წვრილ-ფხვი საქონლისთვის მწყემსი დაგვიტარდება (ახლა კი საქონელი ნახევარჯელ უწყემსოთ გაშვებული გეყავს მინდორში).

მესამე კიდევ ამაზედ უფრო საშიში არის ცეცხლი; აი როგორ: ამ სოფელს, რომელშიდაც 70 კომლამდი ითვლება, გარს აკრავს დიდი ტყე, რომელიც შემოდგომაზედ გაიმსება ხოლმე ხეებიდგან ჩამოცვიფნულის ფოთლებითა, ეს ფოთლები აქეთ-იქით მიაქვს შემოდგომის ღონიერ ქარს, რომელიც აქ იმისთანა რისხვით ამოვა აღმოსავლეთიდან, რომ ეგონება კაცს, თითქო ამ ქარს უნდა, არც ერთი ხე და არც სახლი ფხვზედ არ დატოვოსო; ამისთანა ქარის დროს, შეიძლება, რომ ზნეოს ორთქლით-მატარებლიდგან გადმოვარდნილმა ცეცხლმა; აზარალოს ისეთ ნაირათ, რომ ერთ სახლსაც არ გადაანარჩუნებს ცეცხლი, თუ როდესმე ტყეს გაუჩნდა.

შეიძლება ვინმემ მითხრას ამაზედ, ტყე მოჭერით და ცეცხლის შიში აღარ იქნებაო. ტყე, რომელიც ამ სოფელს გარს აკრავს, დიდი საფარი არის მისთვის, ამიტომ რომ აღმოსავლეთის ქარმა და დასავლეთის ნიავმა არ დაგვაღეწოს თავზედ სახლები; ამიტომაც ამ ტყეს და სხვასაც, რომელიც იმ მიწხით არის დატოვებული მოუჭრელად, რომ ქარისაგან დაიფაროს სახლები ან ნათესი ყანები, საფარს, ან უკეთა ვსთქვათ, „საქარს“ ვეძახით. აი, ამისთანა საქირონივთს როგორ მოუღებთ ბოლოს!

ზარალი, რომელსაც მოველით რკინის გზისაგან ეს არის; მაგრამ სარგებლობას, რასაკვირველია, უფრო მომეტებულს მოველით და იმიტომაც გვიზარაინ.

ახლა გთხოვთ, უ. რედაქტორო, გვიბანოთ მოგვეცემა ცოტაოდენი მაინც არი

ფული ამ ადგილების გაქერისათვის და იმითი მოტანილი ზარალის ფასათ, თუ არა? მთუ მოგვეცემა, ვის უნდა მიემართოთ თხოვნით? *)

ახალ-სოფელი.

რუის უაღვებ

ოსმალეთი

რუსული გაზეთებში დაბეჭდილია შემდეგი დეპეშა 4 აგვისტოს პრზრუმშიდამ მიღებული:

„სომხები შეშინებული არიან—ვაი თუ შეგვაწუხონ მაჰმადიანებმა, როდესაც ხელ-ახლად იმათ ხელში ჩაეარდებითო და ამისგამო რუსეთში გადმოსახლებას აპირებენ. თვითონ მაჰმადიანებიც არ არიან დარწმუნებულნი, თუ რუსის ჯარი გავა აქედამ და ამის გამო ოსმალეთში მიდიან.

„ბათუმშიდამ მოსულები ამბობენ, რომ ორს ფაშას, რომელნიც სტამბოლიდამ იყენენ გამოგზავნილნი ხონთქრისაგან, რომ ხალხისათვის გამოეცხადებინათ რუსეთთან შეერთება, ამ ორ ფაშას შობულეთის და ბათუმის ხალხმა გარდაწყვეტილი უთხრაო, რომ ისინი ხონთქრის ქვეშევრდომებად აღარ სთვლიან თავის თავს, არამედ ინგლისის ქვეშევრდომათ.

„ოსმალის ჯარები ხშირად ვადალიან ერთ ადგილიდამ მეორეში ბაიბურთს, მრზინგიანსა და მუხს შუა. პრზრუმს

*) რკინის გზისაგან დაქერილის მამულის ფასი ყველა მამულის პატრონს მიეცემა ხაზინისაგან დანიშნულის კომისიის გადაწყვეტილებით. ზარალი რკინის გზის გამგებობას უნდა მოსთხოვოთ.

და ტრაპიზონს შუა გზაზე ნაღონა ზღის შიდა; ამ დღებში აქ მოვიდა რამოდენიმე სომხები ეპაროქი, რომლებმისთვისაც ავაზაკებს 30,000 რქოს ფული და რაც საქონელი გააჩნდათ წაერთმიათ.

„ავათმყოფობა აღარ არის პრზრუმში“.

იოსებ

— ბაზეთის „დაილი ნეუსის“ ბათუმელი კორრესპონდენტი იწერება 1 აგვისტოს.

„ფრევიშ-ფაშას ჰყავს ახლა აქეთკენ 25 ბატალიონი ჯარი. თვითონ ბათუმში 12 ბატალიონი დგას. ნაპირზე ამჟამად ორი ჯაგზნიანი ხომალდი არის გაჩერებული. მს ჯარები ცივებითა და სურავანდით ავათმყოფობენო.

— ამავე გაზეთში იწერებიან, ლახებმა ამ უკანასკნელ დროებში კიდევ შეადგინეს ადრესი, რომელიც ინგლისის სტამბოლელ ელჩს ლეიარდს გაუგზავნეს და რომელშიაც აცხადებენო, რომ ისინი ინგლისის ქვეშევრდომებათ სთვლიან თავის თავს და თუ რუსები შევიდნენ, ინგლისის დროშას გამოვაფენთო.

— სმირნიდამ მოდის ამბები, რომ ჩერქეზები, რომელნიც ამ უკანასკნელ დროს გადასახლებულან იქითკენ, ქურდობენ, ავაზაკობენ და საზოგადოთ ძალიან აწუხებენ განსაკუთრებით სოფლის ხალხსაო. მთავრობას კი მათი დამშვიდება ვერ მოუხერხებიაო და ამის გამო მცირე აზიის ხალხი მოუთმენლად მოელის ინგლისის რეფორმების შემოღებასაო.

იბალი

მის ფრანკოზუხულს გაზეთში დაბეჭდილია რომიდამ მიღებული კორრესპონდენცია, რომელიც მმართველობას (კაიროლის სამინისტროს) დამზადებულად აქვს ახალი ამორჩევითი კანონიო; ა

ამისათვის ურჩევ ქართველს დაანებოს თავი ნაძეტან ლობიოს და სხვა მცენარეულობის სქამას; ჭამოს ხორცი მალ-მალე და მაშინ კარგათ წავა მისი საქმე...

ახლა გავათავოთ ეს ლაპარაკი ისევ ლობიოთი, რადგანაც ამით დავიწყეთ: 2,500 წელიწადი იქნება, რაც ქართველი ლობიოს მიერთმევს და მაინც არ შესწავლა მისი რიგიანათ მომზადება. რა მიზნებია? მთუ ისაა, ვითომც ქართველს ამაზედ დროების დაკარქვა ენაწება, ტყუილია: ის ხშირათ უსაქმოთ არის; თუ შუშობს, მისთვის კი არა მუშაობს, რომ უყვარდეს, არა, ამას ძალიანაც ეზარება, ყოველთვის დაანებებს თავს, როდესაც შეიძლება უშრომობთ უცხოეროს; შუშობს—შიშშილით არ მოკვდეს. მუტლის ამყოლნი არა ვართ, — კეთილი მხორლოთ ვიცი, ქართველი მოგჯერ ამყოლს გადაჭარბებს: თუ იშოვა, იმდენს ჩააყრის მუტელს და ჩაასხამს, ვინემ ყელში არ ამოუფა. დაუ-

ღევარია. ქართველი—ეს კი ცხადია. მს არ დასდევს იმას, რას ჰყრის მუტელში, თლონდ კი ჩაჰყაროს და მისი ჯაგრიზრ აქვს, კარგია, თუ კილი. ქართველი არ ფიქრობს იმას, თუ როგორ ჯაგრობს ხოლმე ბატონი, როდესაც მზარეული ცულ საქმელებს უმზადებს სამზარეულოში და მოსამსახურენი უწმინდურათ ინახვენ სახლს. ჩვენი ბატონიც—ტენი (სულთ) ძრიელ ჯაგრობს ხოლმე, როდესაც ჩვენს სამზარეულოში — მუტელში — ცულს საქმელებს უმზადებთ და უწმინდურათ ვინახათ მის სახლს, ჩვენ ტანს; ისიც ჯაგრობს და კიდევ გვანებებს თავს; თუ ასე დიდ-ხანს განავარძეთ. ქართველი ივიწყებს, რომ მისი კეთილ-დღეობა მათს მუტელზედ, იმის რიგიანად მოვლანზედ არის დამოკიდებული.

მთუ მაინც-და-მაინც არ დაიშლით ლობიოს ჭამას, ვასწავლით—როგორ მოამზადოთ იგი:

აიღე ერთი ჯამი კაკალი ლობიო, და გაარჩიე, გარეცხე, დაასნი ექვსი ჯამი წყალთ და ხარშე ვიდრე ძალიან გარბილდებოდეს; მერე გადმოიღე. ამოზილე, ამოზელილი გაიყვანე საცერში; ჩენხო დროებს დაუყარე, წვენი შექმანე მართაც ვინდა და კიდევ საჯერ ააღლე. მს იქნება ექვსი კაცის ულუფა. ასე შემზადებული ლობიო არც გაბერავს ადამიანს; გემრიელიც ისეთია, რომ თითებს მოილოკავთ და ჩაიკენეტო. ამ რეცეპტის ვასაერცელებლათ ვთხოვ კნეინა ბარ. ჯორჯაძისას ჩაუტოვოს იგი თავის „სამზარეულო წიგნში...“

მ. მ.—

კანონის ძალით, ყველა იტალიელს, რომელმაც კი წერა-კითხვა იცის, უფლება ექნება, რომ პარლამენტის დეპუტატების (თავის წარმომადგენლების) ამორჩევაში მიიღოს მონაწილეობა და აქონიოს ხმა (ყენჭი) ამ მოკლე ხანში ეს კანონი, ანუ უკეთეს კანონის პროექტი, სამინისტრომ პარლამენტს უნდა წარუდგინოს დასამტკიცებლად.

რუსეთი

ბათუმელი კორნესპონდენტი ერთის ინგლისურის ვაზნისა („ლაიბ ნეუსისა“) იწერება, რომ მსმალეთში გადასახლებულ აზნებზე ისევ უკან, აზნაზეთში, დაიწყეს დაბრუნება, რამდენიმე თვეში სობუში გამოვიდნენ.

მუცლამაგი მართალია, იმედი გვაქვს, რომ ჩვენი მთავრობა ნებას მოსცემს რმათ, რომ თავისუფლად დასახლდნენ თავის ქვეყანაში, რადგან, უფიქველია, რომ ესენი ტყვეებად უნდა იყვნენ ჩათვლილნი და არა სახელმწიფოს მოლალატეებად.

ტელეგრაფები

(ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

კეპტერპურლი, 13 აგვისტოს, ამ აგვისტოს 17, 18 და 19-ს დაიწყება ხელის-მოწერა ახალს ხუთ-პროცენტის მინი-განს სესხზედ სესხი იქნება სულ 300 (სამასი) მილიონი; გამოცემული იქნება ხუთ-პარცელლიანი ობლიგაციები (ბანკის ბილეთები) ას და ათას-მანეთებიანები.

კეპტერპურლის ბირჟა, 13 აგვისტოს (ხალხთა-შორის ტელეგრაფის სააგენტოსი)

Table with bond prices: ბანკის ბილეთები; პირველი გამოცემის — 97—37; მეორესი — 96—25; მესამესი — 96—50

Table with bond prices: მეოთხესი — 96—; ალმოსავლეთის — 95—25; მქრო, 1/2 იმპერიალი — 7—91; შფილ. თავად-ზნ. ბანკის გირაოს ფურცელი — ; შინაგანი 5% სესხის ბილეთები: მან. კაპ. პირველი სესხის — 236—25; მეორე სესხის — 236—50

Table with bond prices: 1 მანეთი ღირს: ლონდონი — 25—12 პენსი; ამსტერდამი — 127—25 ცენტი; ბერლინი — 214—; პარიჯი — 262—65 სანტიმი

განსახლებანი

დაიბეჭდა და ისუილება ბ. ჩარკვიანის წიგნის მალაზიაში და თელავს—სასულიერო სასწავლებელში, უფ. სანცივეთან

„ბატონიშვილი ირაკლის პირველი დრო ანუ თავდადება ქართველთა“

ბრაგედია ოთხ მოქმედებად, თხუბ. თ. ალექსანდრე ჯამბაკურიან-მრბელიანისა.

გამოცემული ზ. ზიჭინაძისაგან ისუილება პარტიითა და თითო კუ...

ალითაჲ **თაგაქო**, მახორკა, ნაკლებ ფასათ.

ალექსისი: ბალერგი არწრუნისა, № 146. ივანე ალხაზოვი.

დაიბეჭდა და ისუილება უფ. მიგლ ჩარკვიანის წიგნის მალაზიაში—და თელავს

სასულიერო სასწავლებელში, უფ. სანცივეთან ახალი წიგნი **„ლექსთა კრება“** თ. ბრიგოლ მრბელიანისა, ილია ჭავჭავაძისა, აკაკი წერეთლისა, ანტონ შურცელოაძისი, ივანე ძერესელიძისი, იოსებ ბაქრაძისი და სხვებისა. შეკრებული და გამოცემული ზაქარია ზიჭინაძისა შასი ორი შაური.

ჭუთაისში ანტონ ლორთქიფანიძის გიგლიოთიეაში ისუილება:

- 1) დედა ენა, ი. ბოგებაშილისა, ფასი 45
2) ანუპა ბატონიშვილი, ისტორიული მოთხრობა ბრ. ჩხეულოვისა ფასი 20კ.
3) ცოლი ვიტირო, თუ ფული? პოეგელია აღ. თუთაევისა, ფასი 30 კაპ.
4) გოგნის ტაროსანი, შოთა რუსთველისა, ფასი 50 კაპ.
5) გოგნი ლირი, ღრამა შექსპირისა, ფასი 60 კაპ.

და აგრეთვე სხვა ყოველგვარი ქართული და სახელმძღვანელო რუსული წიგნები კარტები, ატლასები, სურათები და სხვ.

გამოვიდა და ისუილება

„თაგარ ბატონიშვილი“

ხუთ-მოქმედებიანი ღრამა საქართველოს მე-XIII საუკუნის ცხოვრებდამ, გადმოკეთებული ბრ. ჩხეულოვის რომანიდგან „საქართველოს თამარ ბატონიშვილი“

ქ. მუსხისაგან. ისუილება: თფილისში—ყველა წიგნი მალაზიაში, 1. ჭუთაისში—ანტ. ლორთქიფანიძის მიძლიოთეკაში. ფასი ყველგან მჰგისი შაური.

Main table with columns: რა. გზა, დღე, სალა. II კ., III კ., ტელეგრაფი, მან კაპ., გაზანდა, მან კაპ, თფილისის საგარეო. Rows include prices for various items and services like 'თფილისი', 'მცხეთა', 'ზორი', 'ხაშური', etc.